

Ch ng 19

Có nh ng l i ch ng i c nghe là nh

Có nh ng l i ch ng i c nghe là nh

Có nh ng câu chuy n p nh ng t i c thay k t thúc l i bu n

Em b o d ng nh nó gi ng tình yêu c a chúng ta

Không h có rào c n, âm th m ch u ng n i au mà ch ng h hay bi t

Nh ng câu chuy n ng lòng ng i ch có trên phim nh

Nh ng n khi tàn cu c ph i ch ng gi ng v i tình yêu c a chúng ta.

H n tr a t i câu l c b , Th ng Quan ngh ánh bài nh ng Di p

Th n Khoan có vi c g p ph i v , vì th h c ng gi i tán. Lúc Th ng Quan Bác Nghiên tr v , sau khi qua sông thì b t c ng, ch m ch p i t ng tí m t, khó kh n l m m i xu ng ng c, k t qu l i càng b t c nghiêm tr ng h n. ang lúc b d ng u o i, chán n n, tình c a m t sang bên ng thì anh nhìn th y m t bóng ng i có mái tóc dài và ôi m t to, xinh p áng yêu nh ã g p âu ó. Nhìn k l i thì úng là cô gái v a g p sáng nay, úng là i mồn giày ch ng th y, gi tìm c l i ch ng m t chút công s c nào. Th y cô ang xách v a mua trong siêu th , v i vàng kéo c a kính xu ng g i: “Này!”.

H i u Tô không chú ý l m nên c cú i u i, anh g i m y l n cô m i quay u nhìn l i, th y anh m c a xe, t i c i v y tay: “Mau lên i!”

Cô nhìn xung quanh, anh l i càng c i t i h n: “Không nh n ra tôi à? Sáng nay ó...”, anh b t ch c t i ng ng c xe con khá gi ng. H i u Tô th y n c i l hàm r ng tr ng c a anh ta m i ch t nh ra, anh ta chính là ng i ua xe v i Lô i V Tranh sáng nay.

“Mau lên xe i! N u không là b b t ó!”, anh l i gi c cô, “Nhanh lên nhanh lên! Em xách nhi u nh v y, tôi ch em v nhà!”.

Cô áp: “Không c n âu, nhà tôi g n ây thôi”.

Anh x m t: “Em ngh tôi là ng i x u à?”

Trên i này làm gì có ng i x u lái Audi R8, cùng l m là m y chàng công t nhà giàu r nh r i mà thôi.

Cô v n ang do d , anh l i thúc gi c: “Nhanh lên, nhanh, ng tr c có c nh sát! Nhanh!”

Cô b gi c n m c lúng túng, ành ph i lên xe. V a óng c a xe thì ng tr c úng là có c nh sát i n. Anh ta th m chí còn r t hài lòng vì cô hành ng nhanh, khen cô: “Th t khá, suýt n a thì b nhìn th y”.

Th t ra sáng nay anh và Lôi V Tranh u ch y xe v t quá t c , áng ra ã b b t c ch c l n r i.

Cô b t c i, th t dây an toàn. Ch ti c v i tình tr ng k t xe này, t c xe ch y c ng ch ng khác gì i b .

Anh nói không ng ng: “Tôi là Th ng Quan Bác Nghiêu, Bác trong bác h c, còn Nghiêu là trong anh mình tài gi i. Tên em là gì?”

“ Hi u Tô.”

“Tên hay th t”, anh c i, “Tên nhóc Lôi Nh này l n nào tìm b n gái c ng có tên r t hay”.

“Không ph i”, cô có v r t bình t nh, “Tôi không ph i b n gái anh y”.

Anh có v khá ng c nhiên, nhìn cô r i nói: “Tôi ch a t ng g p qua ai nh em, ng i ta b hi u l m là b n gái c u ta còn m ng không h t, ch có em là v i gi i thích”.

Hi u Tô im l ng.

“Nh ng c ng t t”, anh t nhiên c i, “N u ã không ph i b n gái c u ta, v y thì làm b n gái tôi i”.

Hi u Tô không k p ph n ng, ôi m t en láy tràn y v kinh ng c, Th ng Quan nói ti p: “Em xem, tôi c ng không t mà, ít nh t c ng p trai h n Lôi Nh , úng không? Nói v ti n, ng th y c u ta h n tôi là nhi u ti n h n, tôi c ng không nghèo h n c u ta âu. H n n a c u ta là k không hi u chuy n tình c m, c ngày ch comple oai phong, chung v i c u ta em s bu n n ch t...”.

Lúc này Hi u Tô ã hi u, ây chính là m t anh chàng nhà giàu r nh r i không bi t làm gì, nên cô nói: “Xin l i, tôi có b n trai r i, c m n anh”.

Th ng Quan nháy m t v i cô: “ ng nói d i, n u em có b n trai r i, v y t i sao cu i tu n ph i i siêu th m t mình, ph i xách hai túi l n th này. Cho dù em có b n trai th t, nh ng t i m này có th th y anh ta không x ng áng, nhanh chóng quên anh ta i thôi!”

Hi u Tô th y h i chua xót, h gi ng nói: “Tôi s không bao gi quên anh y”, quay u nhìn ra bên ngoài. Xe ch y ch m, ng i i b ông úc, ai n y c ng v i i v phía u ng, nh ng ngay m t hình bóng quen thu c c ng không th y.

“Nói d i không ph i là thói quen t t”, Th ng Quan c i khúc khích. “Nh v y i, làm b n gái tôi là c”.

“Tôi th t s ã có b n trai r i”, cu i c ng cô c ng quay l i, ôi m t h i hoe , “Tôi không nói d i anh, anh y tên Thi u Ch n Vinh”.

Th ng Quan không nói gì, khá lâu sau m i lên ti ng: “Xin l i”.

“Không có gì”, Hi u Tô nh gi ng áp. y cái bánh mì vào túi, hàng lông mi dài, cong cong nh chi c qu t nh , khi r xu ng l i càng dài thêm, nh ng c m giác mông lung nh b ng n cách b i th gì ó. Không khí trong xe ch t yên t nh, anh không c i ùa v i cô n a, còn cô kh c n môi, ôm ch t l y túi . Qua m t lúc lâu cô m i nói: “Tôi... cho tôi xu ng ây i”.

“Không sao”, anh nh t nh lái xe lên, vô t d ng ngay bên c nh b ng c m d ng xe, h i cô, “ ây ph i không?”.

Cô g t u, v a a tay y c a, anh ã xu ng xe, gi t l y hai túi trên tay cô: “Tôi a em lên!”.

“Không c n âu!”

Anh kiên quy t: “Tôi a em lên!”.

Anh v n ang c m c a cô, cô c ng không ti n giành l y, ành d n ng i. Vào thang máy lên l u, qua hành lang n tr c c a nhà, cô nói: “C m n, tôi n r i”.

“Tôi giúp em mang vào trong”, anh chau mày nhìn vào túi: “Mì n li n, ph n li n, ùi gà óng gói, c ngày em u n m y th này?”

“Ph i i làm, có lúc không k p n u c m.” Cô nh p nh m không yên nh ng anh c nh tòa tháp ch n ngay tr c c a, cô ành m c a m i vào, c ng may là ban ngày, nêu không có v khách th này c ng không ti n l m.

Cô rút cho anh ly trà, sau ó hai túi vào t l nh. Anh c m ly trà ch y vào b p, h i cô: “C n nhà này em mua hay thuê?”

“Thuê.”

“H ng tây”, anh toát m hôi h t, “T ng nhà em nóng hôi h i mà em không th y nóng sao?”.

Hôm nay nhi t khá cao, th t ra khi v a vào nhà cô ã b t máy l nh, ch là nhi t ch a h thôi. Cô h i ng i, v i l y i u khi n ch nh nhi t xu ng th p h n.

Máy l nh v n ang kêu, t nhiên anh nói: “Tôi tìm cho em m t c n nhà khác”, sau ó chêm m t câu, “ ng hi u l m, tôi có ng i b n làm môi gi i b t ng s n, anh ta nh t nh có c n nhà v a ý, có th r h n giá th tr ng n a, ch c n tr ti n thuê nhà là c”.

Cô ã t ng tr i qua chuy n này m t l n, sao còn dám tham lam nh v y n a ch , l i n v i l c u: “Không c n âu, tôi ây r t t t, tôi c ng có nhà, Ch n Vinh l i cho tôi... có i u còn ch a s a sang... i làm xong tôi s d n i”.

Th ng Quan nói: “V y thì tôi m i em n c m, xem nh là xin l i”.

Th t ra anh không có l i, cô ch ng bi t làm sao ành nói d i là t i nay có h n, anh l i c i: “Nói d i không ph i là thói quen t t, tr a nay tôi ch a n no, gi ói r i. Ng khách sáo c không? Tuy chúng ta v a quen nhau, nh ng em trai c a Lôi Nh c ng gi ng em trai c a tôi, i thôi, n b a c m thôi mà”.

Nh c n Ch n Vinh nh v y, cô c t ra mình không áng th ng, cô không câng ng i khác th ng h i. Anh có v th y mình ã l l i: “Em xem tôi ói n m c nói lung tung r i, tôi m i em n th t n ng v y, n m t mình vô v l m”.

Tuy là công t hay ùa c t nh ng khi t ng t nghiêm túc thì khi n ng i ta th t khó lòng t ch i. Hai ng i v a xu ng l u thì úng lúc nhìn th y c nh sát giao thông ang cho xe kéo u chi c R8 th i th ng c a anh lên.

“Này này!”, anh v i ch y qua, “ Ng chí c nh sát ch chút! Ch m t lát!”.

Ng i c nh sát nói: “Anh là ch xe?”, sau ó ch lên t m b ng c m u xe to ùng: “Anh bi t cái này là gì không?”.

Anh toát m hôi: “ Ng chí c nh sát, là th này, anh nghe tôi nói ã. Tôi ang cãi nhau v i b n gái, cô y xu ng xe li n b i nên tôi ành ph i xe l i ây ch y theo, khó l m m i d cô y h i tâm chuy n ý, anh xem, ch ng ph i tôi quay l i r i sao?”, anh a tay ch Hi u Tô ng g n ó, “Anh xem, n u anh b t xe r i, cô y n i gi n l i cãi nhau v i tôi, tôi d nh ngày mai i ng ký k t hôn, l n này thì xong r i. Anh t t b ng giúp i mà, cái này liên quan n h nh phúc c i tôi...”.

Anh c nh sát bán tín bán nghi nhìn Hi u Tô r i l i li c sáng Th ng Quan ang mang b m t thành kh n, sau ó nhìn l i chi c R8, cu i cùng rút gi y ph t ra, ghi l i s xe: “T i ngân hàng n p ph t, xe l i cho anh”.

“C m n, c m n”, Th ng Quan nh n gi y ph t, c m thán nói, “Anh th t t t b ng!”.

C nh sát cho ng i th u xe xu ng, ti p t c giáo d c Th ng Quan: “Dù cãi nhau v i b n gái c ng ph i tuân th lu t giao thông ch ”.

“Vâng, vâng.”

“Còn cô bé này”, anh c nh sát quay sang nói Hi u Tô, “ ang gi a ng ph n i gi n cái gì, nguy hi m l m bi t không!”.

“ úng v y!”, Th ng Quan nháy m t v i Hi u Tô, “ i thôi, chúng ta i n th t n ng”.

Lên xe r i Hi u Tô m i nói: “Anh nói d i c ng gi i th t”.

“ ùa à, tôi là giám c c a công ty ch ng khoán”, dáng v anh r t nghiêm túc ch nh t , “Công ty ch ng khoán g i là gì em bi t không? Dù là nói d i Ng c Hoàng, m t c ng không bi n s c”.

Cu i cùng Hi u Tô c ng không nh n c c i.

Th ng Quan khen cô: “Em xem em c i p bao nhiêu, em nên c i nhi u m t chút”.

Cô h i ng ng ngừng.

V n t ng anh s ch cô vào m t quán n Brazil náo nhi t nào ó, không ng anh l i a cô i n i khác, tìm m t quán nh : “Nói cho em nghe, th t n ng thành ph này ngon nh t là ây y”.

Không ng công t nhà giàu nh anh c ng có th tìm c môt ch th này. Di n tích nh h p, trên bàn n v n còn d u m bóng loáng, trong ti m ph ng ph t mùi d u khói cháy khét, nhân viên ph c v c ng không thèm quan tâm n h , nh ng th t n ng úng là ngon vô cùng, mi ng anh v n còn dính d u, quay sang h i cô: “Ngon không?”.

Mi ng cô c ng ang nhai, g t g t u.

Anh hài lòng nhìn cô n: “V y thì úng r i, n r i s vui h n”.

Cô u ng m t ng m n c trái cây, nói: “Tôi không có gì không vui c ”.

“Xem em kìa, l i nói d i”, anh thu n mi ng nói, “M t em ch toàn là au th ng”.

Cô l ng ng i, sau m i c i: “Không ng anh ngoài nói d i gi i ra, c ng r t khéo m m”.

“Anh là chàng thanh niên v n v áng làm quen nh t n m nay y”, anh nâng ly lên, t v vô cùng l ch s khiêm nh ng, “C m n”.

Cô và anh c n ly, cô u ng n c hoa qu sau ó t p trung n th t.

Không ng t ó cô quen bi t Th ng Quan. Anh ta khá r nh r i, l i n ào, m t tu n c ng ph i có đ m ba ngày không tìm c ai n cùng, nh t là cu i tu n, c nh ng lúc nh th l i g i i n cho cô: “ i n nào b n t t”.

Cô c m th y r t k l : “Anh không b n làm n sao? M y công t các anh ch ng ph i c n i giao thi p nhi u sao?”.

“Anh là c u m, bi t cái gì g i là c u m không? Chính là lo i ch c n tiêu ti n không c n ki m ti n, ngoài n ch i ra nh ng vi c khác không c n làm.”

Cô h i anh: “B anh nhà không qu n sao?”

“Ông y b n l m, làm gì có th i gian qu n anh.”

“V y anh không c n th a k s nghi p?”

“Có anh c ó, không n l t anh th a k âu, h n n a anh và anh y l i không cùng m . Haizzz, chuy n này nói hai câu không nói h t c. không k v i em s t th n.”

Không ng Th ng Quan lúc nào c ng vui v ó l i có gia th ph c t p nh v y. i u ó khi n cô không th không nh n nh ng b phim ân oán trong các gia ình giàu có trên ti vi, ng i ta v n nói m i nhà m i c nh, nên cô c ng ch ng ti n h i nhi u.

Hôm nay h i n món Huy Châu, c phòng n không khác gì m t c n t ng c , g ch ngói u c chuy n t n i khác n, sau ó xây l i, các t ng iêu kh c tinh x o, r t c kính, l i có c c v t tr m n m, c trong ó ã th y vinh d , h n n a th c n c ng r t ngon,

Ch có i u không th ng c là cô s g p Lâm H ng Vi n và T ng Ph n L c

T xa ã nhìn th y khuôn m t trang i m tinh t c a T ng Ph n L c, Hi u Tô m t ã bi n s c. Còn T ng Ph n L c c ng nhìn th y h , sau ó nói gì ó v i Lâm H ng Vi n, Lâm H ng Vi n nhìn v phía h , b t c d ng d y i theo T ng Ph n L c.

Trong thành ph r ng l n này, có hàng ngàn hàng v n ng i, t i sao c ph i g p ng i mà c hai u không mu n g p nh t?

Hi u Tô c m thìa khu y canh cá trong bát, m t m i ngh ng i.

K t qu là sau khi T ng Ph n L c n g n, ch nhìn thoáng cô m t cái, sau ó c i chào h i Th ng Quan: “Chào chú”.

Cô ng c nhiên ng ng nhìn Th ng Quan, còn Th ng Quan d ng nh t v th g t u m t cái, tr c m t ng i ngoài anh lúc nào c ng mang dáng v coi th ng t t c : “Hai ng i n n c m?”.

“Vâng”, T ng Ph n L c nh g p b c tr ng b i, t v r t cung kính. Hi u Tô lúc này m i bi t qu nhiên mình ki n th c h n h p.

Anh không gi i thi u Hi u Tô v i T ng Ph n L c, c ng không gi i thi u T ng Ph n L c v i Hi u Tô, ch nói v i T ng Ph n L c: “V y i n i, không c n quan tâm t i tôi”.

Nh ng Lâm H ng Vi n v n c ngoái c nhìn Hi u Tô l n n a. Còn Hi u Tô chỉ lo n ph n n c a mình, không ý n h .

i h i r i, Th ng Quan m i nói: “Cháu h xa c a anh và ch ng nó”.

Tâm tr ng cô c ng không thay i nhi u l m: “Anh có cháu h l n nh v y?”.

Anh có v b c mình: “B anh già l m r i m i sinh anh, nhà anh h hàng ông, nào g n nào xa, cháu gái g i b ng chú ã là gì, cháu g i b ng ông c ng có r i”.

Hi u Tô v n ch ng nh n l n g p m t ó l m, ch không ng sau ó m y ngày Lâm H ng Vi n l i g i i n cho cô.

G i i n vào đi ng r i h n cô ra ngoài nói chuy n.

Cô t ch i nh ng Lâm H ng Vi n v n kiên trì: “Em ch n a i m i, anh ch có vài câu mu n nói thôi, nói xong s i ngay, s không làm phi n em lâu âu”.

Cô áp: “N u là vì chuy n l n tr c thì không c n âu. Tôi bi t anh t t m i giúp tôi, nh ng v anh hi u l m, tôi ph i xin l i m i ph i”.

Anh kh th dài: “Hi u Tô, anh bi t anh có l i v i em. Nh ng em m t thân m t mình ây, nh t nh ph i t ch m sóc mình”.

Cô nói: “Cám n”. Cô c m th y anh ta g i i n n không ch vì vài câu này, qu nhiên anh ta nói ti p: “Hi u Tô, em có bi t rõ v Th ng Quan không?”.

Qu nhiên.

Cô th m nh , anh ta mu n nói Th ng Quan không ph i ng i t t.

Lâm H ng Vi n nói: “Anh ta không ph i ng i t t, Hi u Tô, cách xa anh ta một chút, lo i công t nhà giàu ó, dính vào thì ch t c ng không có ch chôn”.

Cô g n nh c i l nh: “Lâm tiên sinh, c m n anh, c m n anh g i i n khuyên tôi bi t sai mà s a, có i u tôi không mu n v anh có thêm hi u l m gì, cho nên chúng ta nên ng ng cu c nói chuy n ây thôi. Còn v vì c tôi có quan h v i ai, ó là chuy n riêng c a tôi, không liên quan n anh”.

Cô nhanh chóng ng t i n th i, c m th y c ng i toát l nh. Cô h n mình n m ó sao t i sao l i ng c ngh ch, ngu mu i, yêu con ng i ó n ch t i s ng l i.

Nh ng chuy n này c ng nh c cô r ng, trong m t ng i ngoài, có l quan h gi a cô và Th ng Quan ã tr nên ám mu i. Vì th khi Th ng Quan g i i n n, cô dùng công vi c t ch i, h n ch vi c cùng i n v i anh.

Trâu T K r t tán thành vi c ó: “Tên Th ng Quan ó v a nhìn ã th y r t ào hoa, chúng ta là con gái nhà lành, không nên ch c vào”.

Hi u Tô th y cô b n n ng c, không nh n c c i: “Còn thi u n gì n a, s p già n n i r i”.

Trâu T K li c m t: “ úng th , c u s p hai m i t , già l m r i”.

ôi m t cô thoáng s m l i. N m ngoái Thi u Ch n Vinh chúc m ng sinh nh t cô, còn n m nay, cô ch còn m t mình.

Ch m i hai m i t tu i, nh ng l i có c m giác nh ã qua n a cu c i.

Trâu T K nói: “Sinh nh t c u nh th nào?”.

Cô áp: “T v nhà”.